

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg giver ordet til fru Anne-Marie Meldgaard som ordfører.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig Venstres ordførers tale og vil blot understrege, at vi i Socialdemokratiet heller ikke på noget tidspunkt har lagt skjul på, at de generelle krav, der er i den eksisterende aftale om ophold i Danmark, hvad enten der tales om alder, forfalden gæld til det offentlige, virksomhed, dansk kundskaber, kendskab til det danske samfund, karenstid ved kriminalitet osv., er vigtige krav, som selvfølgelig skal være opfyldt, for at der kan tildeles indfødsret.

Vi støtter det her forslag, men vil gerne opfordre ministeren til, inden vi skal behandle et kommende forslag i en ny samling, at sørge for at få en egentlig aftale på plads, så vi ikke næste gang skal stå med et lovforslag, som bliver fremsat på de gamle betingelser på baggrund af en aftale, som ikke eksisterer længere.

Tilslutning til forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Næste ordfører er hr. Søren Krarup.

Søren Krarup (DF):

Jeg tager ordet for i al stilfærdighed at fortælle, hvorfor vi heller ikke denne gang kan stemme for indfødsretslovforslaget. Vi er kede af det, for vi ville gerne. Vi er glade for samarbejdet med integrationsministeren, og vi er glade for samarbejdet i Indfødsretsudvalget, hvor tonen er præget af saglighed og nøgternhed, men vi er endnu ikke blevet enige om det, der har været stridspunktet siden 2004, nemlig den prøve i dansk, som man skal bestå for at få dansk indfødsret.

Jeg vil godt fortælle lidt om baggrunden, men først vil jeg i en parentes sige, at det antal statsborgerskaber, som vi legaliserer hvert år, gør mig dybt betænkelig, når jeg holder antallet sammen med det danske fødselstal. Forholdet er jo, at der årligt fødes ca. 60.000 danske børn – i 2004 helt præcis 64.397 børn. Samme år fik ca. 10.000 fremmede dansk indfødsret, helt præcis 9.483, og så var det endda et lavt antal, for nogle år siden var det op imod 20.000 om året, der fik dansk indfødsret.

I et land, hvor fødselstallet svinger mellem 50.000 og 60.000, tror jeg, at enhver kan øjne perspektivet; jeg tror, at uhyggen med hensyn til

fremtiden kan gribe enhver dansker. Dette var en parentes, som jeg følte trang til at indsætte.

Kl. 16.05

Derefter vil jeg i al korthed fortælle om forløbet vedrørende indfødsret i forrige folketingsperiode. Som bekendt indgik regeringen og Dansk Folkeparti en udlændingeaftale den 7. maj 2002, som satte mange ting på plads, også – troede vi – problemet med en ukontrollabel tildeling af indfødsret. Kravene til sprog, kriminalitet og offentlig gæld blev strammet.

Men desværre var vores viden om sprogskolerne, eller som vi endte med at kalde det sprogljunglen, for ringe. Derfor opdagede vi med bekymring, at hvor vi havde anset den aftalte sprogprøve for forsvarlig, var den alt andet. Udlændinge, som dårligt kunne tale dansk, opnåede indfødsret.

Derefter gennemgik vi området med en ekspert og nåede frem til kravet om dansk som andetsprog på VUC som det nødvendige, for det svarer til en 9. klasse. I betragtning af at dansk indfødsret medfører dansk stemmeret til Folkeetinget, og at man derfor skal kunne orientere sig i den offentlige debat, forekom det os indlysende.

Men vi kunne ikke blive enige med den daværende integrationsminister, bl.a. tror vi, fordi der skete en forveksling af to prøver: prøven i dansk III og danskprøve III, og derfor har vi siden måtte stemme nej til indfødsretslove. Vi håber, at dette kan ændres. Vi håber, at vi kan finde frem til en enighed med regeringen og dens partier, som vil medføre, at vores fortræffelige samarbejde kan resultere i et fremtidigt fælles ja til fremtidige love. Så meget til orientering.

Lad mig sige: Vi er fulde af forventning og fortrøstning.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det var ikke, fordi jeg ellers havde tænkt mig at tage korte bemærkninger til denne her debat. Jeg synes bare, der var en enkelt udtalelse fra hr. Søren Krarup, som fortjente at få en kommentar med på vejen.

Hr. Søren Krarup sagde, at uhyggen med hensyn til fremtiden må gribe enhver dansker. Der vil jeg i hvert fald gerne understrege, at uhyggen i hvert fald ikke griber mig som ordfører for Det Radikale Venstre, og jeg går ud fra heller ikke en del andre med mig. Derfor synes jeg, det var vigtigt lige at få slået det her fast.